

му е необходима. Уточнение е направено на 12.10.2016 г. като П. Т. отново е поискал копие от договора подписан на 7 юли 2016 г. От този момент започва да тече срок за произнасяне. Съдът е сезиран с жалба от 10.11.2016 г.

Правилно съдът приема, че дори по заявлението от 26.08.2016 г. да е формиран мълчалив отказ, срещу който не е подадена жалба, предвид 37, ал.1, т.3 от ЗДОИ второ заявление със същото искане е допустимо, а административният орган дължи произнасяне. Към датата на сезиране на съда е налице непроизнасяне от сезиран компетентен административен орган, поради което е налице мълчалив отказ, който се явява незаконосъобразен по ЗДОИ. Като е отменил мълчалив отказ и върнал преписката за произнасяне с изричен административен акт, съдът е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 326/ 16.01.2017 г. по адм.д.№ 11363/ 2016 г. по описа на Административен съд София град.

Решението е окончателно.